

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
Rev 371/06
24.05.2006. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija Vojimira Cvijovića, predsednika veća, Branislave Apostolović, Jovanke Kažić, Milomira Nikolića i Mirjane Grubić, članova veća, u parnici tužilaca AA i BB, čiji je punomoćnik AB, advokat, protiv tužene VV, čiji je punomoćnik BV, advokat, radi utvrđivanja ništavosti ugovora, odlučujući o reviziji tužene izjavljenoj protiv presude Okružnog suda u Subotici Gž. br. 991/04 od 17.10.2005. godine, u sednici održanoj dana 24.05.2006. godine, doneo je

P R E S U D U

ODBIJA SE kao neosnovana revizija tužene izjavljena protiv presude Okružnog suda u Subotici Gž.991/04 od 17.10.2005. godine.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Opštinskog suda u Bačkoj Topoli P br. 495/99-148 od 03.06.2004. godine, stavom prvim izreke, odbijen je tužbeni zahtev tužilaca, radi utvrđenja da su ništavi ugovor o doživotnom izdržavanju, overen pred Opštinskim sudom u Bačkoj Topoli dana 24.11.1992. godine pod brojem I Ov.br. 3057/92 i aneks ugovora o doživotnom izdržavanju overen pred istim sudom 19.01.1993. godine, a koji su zaključeni između GG kao primaoca izdržavanja i VV kao davaoca izdržavanja, a stavom drugim izreke obavezani su tužioci da tuženoj nadoknade troškove spora u iznosu od 95.272,80 dinara sa zakonskom zateznom kamatom od 03.06.2004. godine pa do isplate.

Odlučujući o žalbi tužilaca, Okružni sud u Subotici je presudom Gž. 991/04 od 17.10.2005. godine, stavom prvim izreke, preinačio prvostepenu presudu tako što je usvojen tužbeni zahtev tužilaca i utvrđeno da je ništav ugovor o doživotnom izdržavanju overen pred Opštinskim sudom u Bačkoj Topoli 24.11.1992. godine pod br. I Ov. 3057/92 i aneks ugovora o doživotnom izdržavanju overen pred istim sudom 19.01.1993. godine, a koji je zaključen između GG kao primaoca izdržavanja i VV kao davaoca izdržavanja, a stavom drugim izreke obavezana je tužena da na ime troškova parničnog postupka isplati tužiocima iznos od 69.960,00 dinara sa zakonskom zateznom kamatom počev od 03.06.2004. godine pa do isplate.

Protiv navedene presude Okružnog suda u Subotici tužena je blagovremeno izjavila reviziju zbog bitne povrede odredaba parničnog postupka i pogrešne primene materijalnog prava.

Ispitujući pobijanu presudu u smislu člana 386. ZPP Vrhovni sud je našao da revizija tužene nije osnovana.

U provedenom postupku nema bitne povrede odredaba parničnog postupka iz člana 354. stav 2. tačka 11. ZPP na koju revizijski sud pazi po službenoj dužnosti, a na druge bitne povrede revizijom se posebno ne ukazuje.

Prema utvrđenom činjeničnom stanju, tužioci su deca pokojnog GG, a tužena supruga iz drugog braka. Tužena i pokojni GG živeli su u DD od 1964. do 1982. godine, zajednički su stekli kuću, auto i uštedevinu. Početkom osamdesetih godina, pokojni GG se razboleo od astme i vremenom su nastupile i druge hronične bolesti, da bi se njegovo zdravstveno stanje pogoršalo sredinom 1992. godine. Utvrđeno je da je pokojni GG sa tuženom zaključio ugovor o doživotnom izdržavanju koji je overen 24.11.1992. godine, po kome se tužena obavezala da ga doživotno izdržava, hrani i odeva, neguje i pazi u bolesti leći, posle smrti sahrani i grob ogradi, spomenik podigne i izda podušje po mesnom običaju, a pokojni GG kao naknadu za to joj ostavlja u svojinu svoje pokretne i nepokretne stvari. Aneksom ugovora od 19.11.1993. godine predviđeno je da će se predaja pokretnih i nepokretnih stvari kao i upis prava davaoca izdržavanja u javne knjige odložiti do smrti primaoca izdržavanja. U tom periodu pokojni GG je imao gušenja zbog teškog oštećenja i slabosti pluća, imao je probleme sa srcem i krvnim sudovima, zglobovima i kičmenim stubom kao i kamen u žučnoj kesi, slabije razvijen desni bubreg i čir na dvanaestopalačnom crevu koji mu je krvario, a kako zbog opšte slabosti organizma nije mogao biti operisan, preminuo je __.1993. godine od posledica iskrvavljenja čira u svojoj sedamdesetoj godini života.

Imajući u vidu ovako utvrđeno činjenično stanje, pravilno je drugostepeni sud primenio materijalno pravo kada je usvojio tužbeni zahtev i utvrdio da je ništav ugovor o doživotnom izdržavanju zaključen između GG i tužene overen 24.11.1992. godine, kao i aneks ugovora o doživotnom izdržavanju overen 19.01.1993. godine.

Pretpostavka za valjanost pravnog posla je da učesnik pravnog posla, stranka koja neposredno zaključuje ugovor, je sposobna za razumno rasuđivanje. Stranka koja nije sposobna da razumno rasuđuje, ne može da izjavi pravno relevantnu volju za zaključenje pravnog posla, bez obzira na to što nije lišena poslovne sposobnosti.

Kod utvrđenog da pokojni GG, kao primalac izdržavanja, nije bio u stanju da razumno rasuđuje zbog teško

narušenog zdravstvenog stanja koje mu se pogoršalo u vreme zaključenja spornog ugovora, ovaj ugovor je u smislu člana 56. Zakona o obligacionim odnosima ništav.

Naime, tokom postupka je utvrđeno da je pokojni GG u vreme kada je sa tuženom zaključio sporni ugovor bio opterećen svojim godinama života i brojnim teškim bolestima od kojih je bolovao, zbog čega je kod njega postojala izražena briga za sopstveno zdravlje i strah od smrti, pa je usled toga osećao nemoć i zavisnost od brige i nege svoje supruge, te i ako nije bio duševno poremećen i lišen poslovne sposobnosti, u vreme zaključenja ugovora o doživotnom izdržavanju nije bio sposoban da shvati značaj pravne radnje koju preduzima.

Ostalim navodima revizije tužene pobija se utvrđeno činjenično stanje što nije dozvoljeno u postupku po reviziji u smislu odredbe člana 385. stav 3. ZPP, te ove navode Vrhovni sud nije ispitivao.

Sa iznetih razloga, Vrhovni sud je primenom odredbe člana 393. ZPP u vezi odredbe člana 491. stav 4. ZPP ("Službeni glasnik RS" br. 125/04) odlučio kao u izreci.

Predsednik veća – sudija,

Vojimir Cvijović, s.r.

Za tačnost otpravka

Upravitelj pisarnice

Mirjana Vojvodić

nn